

възможността, да се освободятъ отъ робството, когато ставали правоспособни лица и свободни граждани.

§ 22.

Встѣпване въ робство.

Въ робство могло да се постѣпи главно по три начина: *раждане, заробване и възъ основа на закона*. Първитѣ два начина се основавали на международното право (*jus gentium*), а третиятъ на частното право (*jus civile*).

Раждане. Лице, родено отъ родители робе, сѣщо било робъ, защото дѣтето наслѣдвало положението на родителитѣ си. Притежателтъ на родителитѣ по право билъ такъвъ и на тѣхнитѣ рожби, както и собственикътъ на добитъцитѣ билъ такъвъ и на тѣхнитѣ плодове. Възможно било отъ зачеването на дѣтето до раждането родителитѣ му да промѣнятъ социалното си положение и да станатъ свободни или робе. Въ такъвъ случай византийското законодателство, а възможно и българското, особено пѣкъ слѣдъ приимането на християнството, защищавало свободата, и роденото дѣто и въ двата случая бивало свободно. Майката отъ зачеването на дѣтето до раждането, и само единъ день да била свободна, па макаръ да раждала като робиня, дѣтето се считало и оставало свободно ⁶⁹.

Заробване. Българитѣ, както и всички стари народи, били въ постоянни войни и борби съ околнитѣ и съсѣдни народи и често се случвало да плѣнятъ нѣкои отъ неприятелитѣ си, които, споредъ старото междуна-

⁶⁹ Ἀρμενόπουλος Κ. Ἐξάβιβλος, βιβλ. Α., τίτλ. ια'. § 9.